Dosarul nr. 3-1961/2025
2-25111096-12-3-04082025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

07 mai 2026 mun. Chișinău
Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani)
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Cristina Panfil
Grefier Olga Topalov

Cu participarea interpretului Mariana Șchiopu

examinând în ședință închisă cauza de contencios administrativ intentată la acțiunea depusă de ***** către Inspectoratul General pentru Migrație privind anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

c o n s t a t ă:

Argumentele participanților la proces:

La data de 04 august 2025, ***** a depus acțiunea în contencios administrativ către Inspectoratul General pentru Migrație privind anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

În motivarea poziției sale a indicat că, la 11.07.2025 Inspectoratul General pentru Migrație al MAI a emis Decizia nr. 1609/25/DAA prin care a dispus respingerea accesului la o nouă cerere de azil a cetățeanului *****, originar din Cuba.

Decizia a fost adusă la cunoștință persoanei la data de 17.07.2025, fapt probat prin semnătura aplicată pe foaia de titlu a deciziei.

Ca temei al respingerii accesului la o nouă procedură de azil, autoritatea competentă a reținut că reclamantul, cetățeanul cubanez *****, a invocat în cererea sa faptul că, în luna aprilie 2025, ar fi fost informat că este dat în căutare de către autoritățile din Republica Cuba.

Potrivit declarațiilor acestuia, în aceeași perioadă, locuința sa a fost confiscată, iar pe numele său a fost inițiat un dosar penal pentru infracțiunea de trădare de patrie, motivat de faptul că nu s-a întors în țară în termen de doi ani de la plecarea sa. Aceste circumstanțe au fost considerate de autoritate ca fiind insuficiente pentru a justifica accesul la o nouă procedură, apreciindu-se că nu întrunesc condițiile prevăzute de art.78 alin.(2) din Legea nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova.

Această motivare a autorității competentă pentru străini, deși aparent detaliată, nu a fost analizată în mod individualizat și nu a fost corelată cu standardele internaționale privind protecția refugiaților, ceea ce conduce la o serie de observații juridice esențiale.

Conform art.78 alin.(2) din Legea nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova, o nouă cerere de azil poate fi depusă dacă sunt îndeplinite, alternativ, următoarele condiții: a) au apărut circumstanțe noi, care nu au putut fi prezentate de solicitantul de azil în procedura anterioară de examinare a cererii din motive independente de voința sa. b) au survenit transformări de ordin politic, militar, legislativ sau social în țara de origine, care pun în pericol viața sau libertatea solicitantului de azil.

În speță, informațiile privind urmărirea penală, confiscarea locuinței și acuzația de trădare de patrie reprezintă circumstanțe noi, apărute după finalizarea procedurii anterioare, care a devenit irevocabilă la data de 18.12.2024.

Aceste elemente nu au fost invocate anterior și nu puteau fi cunoscute de reclamant la momentul primei cereri ori își au apariția la 25.04.2025 atunci cînd cadrul unei discuții cu un conațional din Cuba pe nume Yunet, reclamantul a aflat că este subiect al urmăriirii penale pe motivul refuzului de a se reîntoarce pe teritoriul țării de origine, fiind și victima confiscării apartamentului datorită calificării drept trădător de patrie.

Circumstanțele în cauză se confirmă prin 4 capturi de ecran din soft-ul specializat WhatsApp care descriu convorbirea din 25.04.2025 între reclamant și cetățeanul cubanez Yunet care îl anunță că primul este urmărit penal, considerat trădător de patrie, ce a fost privat de apartament pentru lipsa din țara de origine.

În cele ce urmează prezintă aceste capturi în conținutul cererii: în traducere din limba spaniolă în română cei doi interlocutori au menționat următoarele:

Imaginea 1 (mesajul reclamantului către co-naționalul său Yunet): - Salut, zilele acestea primesc pașaportul de la autoritățile de migrație din Moldova și trebuie să mă întorc în Cuba. Din păcate mi s-a respins cererea de azil și am trecut prin toate instanțele, dar fără succes. Probabil și Brenda va veni în Cuba, dar mai târziu. Acum încă are o procedură activă de azil aici în Moldova? Ai putea să-mi spui care este situația apartamentului în care am stat? A fost ocupat de cineva cât timp n-am fost acolo? Au venit scrisori pe numele meu sau al altora?

Imaginea 2 (mesajul co-naționalului Yunet către reclamantul către *****): - Salut Alejandro, Probabil că n-am vorbit de o lună. Ca să fiu sincer, nu ți-aș recomanda să te întorci acasă pentru că poliția încă nu a uitat de cele două proteste la care am fost împreună. Ideea de a protesta în sprijinul afro-cubanezilor împotriva discriminării de acum 2 ani a început să aibă consecințe. Avocata Helena a fost arestată și apoi eliberată, dar se află în continuare sub supravegherea autorităților. Așa este exact cum te vor prinde, trebuie doar să știi că protestele de aici aduc...

Imaginea 3: - Avocata Helena a fost arestată și apoi eliberată, dar se află în continuare sub supravegherea autorităților. Așa este exact cum te vor prinde, trebuie doar să știi că protestele de aici aduc consecințe grave, chiar dacă doar defilezi câțiva pași prin piață.

Întrebarea lui *****: - Și acum ce trebuie să fac, unde trebuie să merg dacă nu pot reveni acasă?

Răspunsul lui Yunet: - Încearcă să mergi în Rusia, pentru că probabil nu-ți vor crea nicio problemă. Nu știu cu ce altceva te mai pot ajuta.

Imaginea 4 (mesajul conaționalului Yunet către reclamantul către *****) : - Probabil nu cunoști Alexander dar ți-a fost confiscat apartamentul pe motiv că ai fost calificai drept un trădător de patrie, acum acolo locuiește un funcționar de-a conducerii politice. Știi foarte bine că cei care nu se reîntorc în termen în Cuba, sunt supuși urmăririi penale și sunt deposedați de proprietate. Vei ajunge în închisoare în cazul în care te reîntorci, fii atent nu face această greșeală. Aș vrea să am și eu o ocazie să părăsesc Cuba, dar probabil deja e prea târziu să mă plâng acum.

Conform art. 33 din Convenția de la Geneva și art. 3 din Convenția Europeana a Drepturilor Omului, este interzisă returnarea unei persoane într-un stat în care aceasta riscă să fie supusă torturii, tratamentelor inumane sau degradante. Refuzul accesului la o nouă procedură, în lipsa unei examinări în fond a riscurilor personale, poate constitui o încălcare a acestui principiu fundamental, așa cum a reținut și Curtea Europeană a Drepturilor Omului în cauza Ilias și

Ahmed v. Ungaria (cererea nr. 47287/15), în care statul are obligația de a analiza în mod detaliat și individualizat existența unui risc real de persecuție sau tratamente inumane în cazul returnării solicitantului în țara de origine.

În această cauză, Curtea a reținut că: ”Refuzul accesului la o procedură de azil fără o examinare în fond a riscurilor personale constituie o încălcare a art. 3 din Convenție.”

Prin urmare, respingerea cererii fără o evaluare concretă a riscurilor personale - cum ar fi urmărirea penală pentru trădare de patrie, confiscarea bunurilor și represaliile politice - contravine obligațiilor internaționale asumate de Republica Moldova.

Acuzația de trădare de patrie pentru simplul fapt că reclamantul nu s-a întors în țară timp de doi ani, în contextul participării sale la manifestații politice și al exilului voluntar, poate fi calificată drept persecuție politică, în sensul art. 1 (A)(2) din Convenția de la Geneva din 1951 privind statutul refugiaților. Această persecuție este agravată de confiscarea locuinței, care constituie o vătămare gravă în sensul art. 45 alin. (3) din Legea nr. 270/2008.

Conform UNHCR Procedural Standards, autoritățile naționale au obligația de a permite accesul la o nouă procedură atunci când sunt prezentate elemente noi și relevante, care pot indica un risc crescut de persecuție sau tratamente inumane în țara de origine Compilation of resolutions on the Office of the United Nations High Commissioner for Refugees 2015-2024; omnibus I Refworld.

UNHCR subliniază că respingerea accesului trebuie să fie excepțională și justificată doar în lipsa oricărei aparențe de risc.

Susține că, în cazul în care există informații noi și credibile, autoritatea este obligată să permită examinarea în fond a cererii.

Potrivit UNHCR Cuba Factsheet (aprilie — iunie 2025), în Cuba “persistă represalii sistematice împotriva disidenților politici, inclusiv arestări arbitrare, confiscări de bunuri, urmăriri penale motivate politic și restricții'severe asupra libertății de exprimare și circulație. ”

În acest context, acuzația de trădare de patrie pentru simpla absență din țară, însoțită de măsuri represive precum confiscarea locuinței, poate fi calificată drept persecuție politică, în sensul art. 1(A)(2) din Convenția de la Geneva din 1951.

Din analiza deciziei contestate rezultă că autoritatea migrațională a respins în mod eronat și nejustificat cererea de acces la o nouă procedură de azil, blocând astfel posibilitatea examinării în fond a motivelor invocate de reclamant.

Această conduită contravine art.78 alin. (2) din Legea nr. 270/2008, care impune obligația de a admite o nouă cerere atunci când sunt prezentate circumstanțe noi, apărute ulterior și independente de voința solicitantului.

Notează că, în circumstanțele sus-menționate, Inspectoratul General pentru Migrație s-a eschivat de la îndeplinirea obligației legale de a analiza în mod individualizat cererea reclamantului *****, privându-1 astfel de posibilitatea de a-și susține poziția privind existența unei temeri bine întemeiate de persecuție politică.

Mai mult, autoritatea nu a emis un răspuns motivat care să reflecte o analiză a riscurilor invocate, așa cum impune art.60 din Legea nr. 270/2008, care prevede că decizia privind cererea de azil trebuie să fie motivată în fapt și în drept.

Constată că, autoritatea pârâtă nu a avut în vedere rapoartele internaționale recente privind situația gravă a drepturilor omului în Republica Cuba, aspecte care vor fi detaliate de reclamant și avocatul său în susținerea cererii.

Conform Raportului Human Rights Watch 2025 (World Report 2025: Cuba I Human Rights Watch), autoritățile cubaneze continuă să reprime sistematic orice formă de disidență,

recurgând la arestări arbitrare, intimidare, detenții în condiții inumane și urmăriri penale motivate politic.

Peste 650 de protestatari, inclusiv femei, se află în detenție pentru participarea la manifestații pașnice, iar acțiuni precum critica regimului pe rețelele sociale sunt tratate ca infracțiuni penale.

De asemenea, Amnesty International (Cuba: Three years after the protests of 11- 12 july 2021: authorities must release those unjustly imprisoned and repeal repressive laws - Amnesty International) a documentat faptul că noul Cod Penal cubanez, intrat în vigoare în decembrie 2022, permite pedepsirea vagă și abuzivă a cetățenilor pentru „dispreț față de autorități", „instigare" sau „insultă la adresa simbolurilor naționale", fiind utilizat pentru persecuția activiștilor, jurnaliștilor și opozanților politici.

Prin urmare, refuzul accesului la o nouă procedură de azil, în lipsa unei examinări efective a circumstanțelor noi și relevante invocate de reclamant, precum și ignorarea contextului represiv din Cuba, constituie o încălcare gravă a obligațiilor legale și internaționale asumate de Republica Moldova în domeniul protecției refugiaților.

În drept, întemeiază prezenta cerere pe prevederile art. art. 60, 78 - 80[1] din Legea nr. 270/2008 privind azilul în R.M, art. art. 3, 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art. art. 21, 23, 224 al Codul administrativ al Republicii Moldova.

Prin urmare, reclamantul solicită anularea Deciziei nr.1609/25/DAA din 11.07.2025 a Inspectoratului General pentru Migrație al M.A.I și obligarea Inspectoratului General pentru Migrație al M.A.I a oferi accesul la o nouă procedura de azil cetățeanului străin *****.

La data de 09 octombrie 2025, din partea autorității publice pârâte Inspectoratul General pentru Migrație al RM a parvenit referința pe marginea acțiunii prin care solicită respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată. (f.d. 24-27)

În motivarea poziției, referitor la motivul plecării din țara de origine solicitantul a menționat, că se teme de actuala guvernare și de politie, deoarece a participat la demonstrație care a avut loc în orașul Havana la data de 11.07.2021. A menționat că participanții la demonstrație sunt identificați de către poliție și arestați. Solicitantul a susținut că Regimul de guvernare suprimă populația și comit omucideri.

Solicitantul *****, a susținut, că personal nu a fost amenințat sau dat în urmărire de către autoritățile naționale. Dânsul a menționat că nu a fost afectat din cauza manifestației care a avut loc la 11.07.2021.

Totodată, solicitantul de azil, a declarat în cadrul interviului că la data de 17.07.2021 a plecat legal în Federația Rusă prin Aeroportul International din Cuba. A plecat din tară în scop de muncă și a procurat diverse lucruri familiei sale. După trei luni de aflare pe teritoriul Federației Ruse (termen de ședere legală), solicitantul împreună cu familia sa a venit ilegal în Republica Moldova, tranzitând Ucraina. La data de 26.11.2021, solicitantul împreună cu familia au solicitat azil îndată după ce au fost prinși de către politia de frontieră când treceau ilegal frontiera Republicii Moldova. Scopul tranzitării Republicii Moldova, era să ajungă în Spania.

În urma analizei motivelor invocate de către solicitantul de azil, în privință dlui ***** a fost emisă decizia nr. 1389/22/DAI din 27.04.2022 privind respingerea cererii de azil, decizia fiind contestată în contenciosul administrativ.

La 26.07.2022 Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani) a decis respingerea cererii de chemare în judecată în interesele lui *****, ca fiind neîntemeiat.

Ulterior fiind contestată la Curtea de Apel Chișinău, pe data de 28.02.2024 instanța a decis că se respinge apelul declarat de ***** și se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul

Rîscani din 26.07.2022 în cauza civilă la acțiunea înaintată de ***** împotriva Inspectoratului General pentru Migratie cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil, obligarea emiterii actului administrativ favorabil.

Decizia este executorie de la emitere, cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție, în termen de două luni, prin intermediul Curții Supreme de Justiție. Fiind contestată la Curtea Supremă de Justiție, la fel a fost menținută hotărârea primei instanței, devenind irevocabilă la data de 18.12.2024.

La data de 03.07.2025, străinul ***** s-a adresat la IGM cu o nouă cerere de azil, invocând aceleași motive din prima cerere, și anume că nu dorește să revină în țara de origine, deoarece, în luna aprilie 2025, a fost informat că este dat în urmărire de către autorități, i-a fost confiscată casa în care locuia și i s-a deschis un dosar penal, fiind acuzată de trădare de patrie, deoarece nu s-a întors în ultimii doi ani de la ieșire din localitate sa de origine. Alte motive străinul nu a invocat.

În vederea încadrării juridice a situației de fapt prezentate de solicitant au fost avute în vedere prevederile Constituției Republicii Moldova și prevederile art.78 din Legea nr. 270 din 18.12.2008'privind azilul în Republica Moldova. -

Potrivit art. 78 alin. (2) lit. a) - solicitantul de azil trebuie să invoce circumstanțe noi pe care nu le-a putut invocat în prima sa cerere.

În urma analizei motivelor invocate de către Milanes Alexander în noua cerere de azil, în detrimentul străinului s-a apreciat: - Se impune a fi menționat faptul că, în cadrul celei de a doua cereri de azil, solicitantul a declarat că, din cauza absenței sale din Cuba timp de mai mulți ani, autoritățile cubaneze i-au confiscat locuința.

În acest context, consideră relevant de a invoca dispozițiile art. 17 alin. (1) din Legea nr. 270/20.08, potrivit cărora: „Statutul de refugiat se recunoaște, la cerere, străinului care, în virtutea unei temeri bine întemeiate de a fi persecutat pe motive de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinie politică... ”

Or, pierderea spațiului de locuit, ca urmare a unei măsuri administrative din partea autorităților naționale, nu se încadrează în niciuna dintre situațiile prevăzute de textul legal mai sus menționat. Mai mult decât atât, solicitantul are în continuare posibilitatea de a se întoarce în țara de origine și de a contesta, pe cale legală, măsura confiscării locuinței.

Prin urmare, lipsa unui spațiu de locuit nu reprezintă un motiv care să justifice acordarea unei forme de protecție internațională, întrucât această situație ține de aplecarea legislației interne a statului de origine, și nu de incidența .motivelor de persecuție prevăzute de lege.

De asemenea, a menționat faptul că, în cadrul primului interviu desfășurat la data de 16.12.2021, la sediul Inspectoratului General pentru Migrație (Biroul Migrație și Azil, Direcția Azil și Integrare), solicitantul de azil a declarat ca, în luna mai 2021, și-a vândut locuința cu scopul de a obține mijloace financiare necesare pentru a se muta din Cuba în Federația Rusă.

Prin urmare, afirmația ulterioară privind confiscarea locuinței de către autoritățile cubaneze apare ca fiind contradictorie și neconformă cu cele declarate anterior. Din acest motiv, rezultă că solicitantul oferă informații divergente, fapt ce poate fi interpretat ca o încercare de a induce în eroare autoritatea competentă în materie de azil.

Această lipsă de coerență în relatarea faptelor afectează credibilitatea solicitantului și pune sub semnul întrebării veridicitatea motivelor invocate în sprijinul cererii de protecție internațională.

Totodată, în susținerea noii cereri de azil au fost prezentate câteva capturi de ecran ce redau conversații între solicitant și o persoană identificată drept „domnul Yunef’, în cadrul cărora

acesta din urmă s-ar fi comunicat că locuința solicitantului a fost confiscată.

Cu toate acestea, aceste materiale nu pot fi considerate probe concludente, întrucât nu se poate stabili identitatea reală a persoanei cu care solicitantul a purtat discuțiile, și nici veridicitatea conținutului acestora.

Mai mult decât atât, simplele conversații purtate cu o persoană necunoscută nu pot constitui dovezi pertinente și credibile în susținerea motivelor invocate pentru acordarea protecției internaționale. În conformitate cu principiile generale de administrare a probelor, acestea trebuie să fie clare, verificabile și să aibă o valoare probatorie reală, aspecte care nu se regăsesc în capturile prezentate.

Făcând referire la Manualul vizat anterior la pct. 195 ce prevede că în primul rând trebuie ca faptele semnificative ale cazului individual să fie prezentate de solicitant însuși.

Potrivit, pct. 196 ca principiu juridic general, cel care poartă răspunderea principală pentru prezentarea dovezilor este persoana care înaintează cererea.

În cadrul interviului desfășurat la data de 16.12.2021, străinul a declarat ca nu a întâmpinat personal careva probleme cu autoritățile din Cuba, totodată solicitantul a specificat că nu a fost persecutat în țara de origine. De asemenea, în cadrul interviului din 16.12.2021, străinul a menționat ca alte motive cu privire la solicitare azilului în Republica Moldova nu are.

Totodată, în atest context, face referire la Directiva 2011/95/UE Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate, care potrivit art. 10, prevede că: atunci când se evaluează dacă un solicitant este îndreptățit să se teamă că va fi persecutat, este indiferent dacă posedă efectiv caracteristica legată de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinii politice care stau la originea persecuției, atât timp cât o astfel de caracteristică îi este atribuită de agentul de persecuție.

În conformitate cu art. 47 din Legea nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova, agenți de persecuție sau vătămări grave sînt: a) statul; b) partidele sau organizațiile care au sub control statul sau o parte, important din teritoriul statului; c) agenții neguvernamentali, în cazul în care se poate demonstra că agenții menționați la lit.a) și b), inclusiv organizațiile internaționale, nu pot sau nu doresc să acorde o protecție împotriva persecuției sau a vătămărilor grave în sensul art.47[1].

Potrivit art. 47[1] din Legea nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova, (1) Protecția împotriva persecuției sau a vătămărilor grave poate fi asigurată de către numai de către: a) stat; b) partide sau organizații, inclusiv organizații internaționale care controlează statul sau o parte importantă din teritoriul acestuia, cu condiția ca acestea să fie dispuse și în măsură să ofere protecție în conformitate cu alin.(2). (2) Protecția împotriva persecuției sau vătămărilor grave trebuie să fie efectivă și să nu aibă un caracter temporar. Aceasta se acordă, în general, atunci când agenții menționați la alin.(1) iau măsuri rezonabile pentru a împiedica persecuția sau vătămările grave, atunci când dispun de un sistem juridic eficient care să permită descoperirea, urmărirea penală și sancționarea acțiunilor ce constituie o persecuție sau o vătămare gravă și atunci când solicitantul are acces la o astfel de protecție.

În urma celor expuse, conchide că nu sunt îndeplinite prevederile art.78 alin.(2) lit. a) din Legea nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova.

Potrivit art. 78 alin. (2) lit. b) - trebuie să survină schimbări ce pun în pericol viața și libertatea solicitantului în țara sa de origine.

În urma analizei surselor de informații publice și anume rapoartele prezentate de către USDOS (2024 Country Reports on Human Rights Practices: Cuba publicat la data de 12.08.2025), Amnesty International: (The State of the World's Human Rights; Cuba 2024, publicat la 29.04.2025) s-a apreciat că în prezent pe teritoriul Cubei nu se desfășoară conflict armat internațional sau intern, fapt ce ar conduce la aplicarea prezentei prevederi legale.

De asemenea, s-a concluzionat că solicitantul de azil nu a fost constrâns să părăsească Cuba în mod forțat.

Drept concluzie, poate fi apreciat faptul că situația din țara de origine a solicitantului de azil nu prezintă un pericol atât pentru viața cât pentru și securitatea acestuia în cazul întoarcerii în țara de origine.

Luând în considerare informația din țara de origine a solicitantului de azil, s-a apreciat că nu au fost găsite informații referitoare la existența unor schimbări în situația din țară, care ar pune în pericol viața și libertatea persoanei în cauză și de asemenea, nu au fost găsite rapoarte care ar înregistra unele încălcări grave ale drepturilor omului.

Prin urmare, autoritatea publică pârâtă solicită respingerea acțiunii înaintate de către ***** ca fiind nefondată și ilegală.

În ședința de judecată:

În şedinţa de judecată reclamantul *****, reprezentat de către avocatul Ropot Veaceslav, fiind asistat de interpretul autorizat Șchiopu Mariana, a susținut în fapt și drept cererea de chemare în judecată, solicitând admiterea integrală a acțiunii în contencios administrativ.

Reprezentantul autorității publice pârâte Inspectoratul General pentru Migrație, Zabrian Ionela, în ședința de judecată a solicitat respingerea acțiunii în contencios administrativ ca fiind neîntemeiată, în baza circumstanțelor de fapt și drept în referință.

Aprecierea instanţei de judecată.

Examinând acțiunea reclamantului *****, audiind explicațiile participanților la proces, studiind argumentele pârâtului, probele administrate în ansamblul şi interconexiunea lor, normele legii aplicabile, instanța de judecată constată că acțiunea este admisibilă şi pasibilă de a fi respinsă, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 189 alin. (1) şi (2) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ. O acţiune în contencios administrativ poate fi înaintată şi atunci când autoritatea publică nu a soluţionat în termen legal o cerere.

Conform art. 2 alin. (1) din Codul administrativ, prevederile prezentului cod determină statutul juridic al participanţilor la raporturile administrative, atribuţiile autorităţilor publice administrative şi ale instanţelor de judecată competente pentru examinarea litigiilor de contencios administrativ, drepturile şi obligaţiile participanţilor în procedura administrativă şi cea de contencios administrativ.

Conform art. 3 din Codul administrativ, legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

Conform art. 18 din Codul administrativ, interesul public vizează ordinea de drept, democraţia, garantarea drepturilor şi a libertăţilor persoanelor, precum şi obligaţiile acestora, satisfacerea necesităţilor sociale, realizarea competenţelor autorităţilor publice, funcţionarea lor legală şi în bune condiţii.

Conform art. 22 alin. (1) din Codul administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Conform art. 93 alin. (1) din Codul administrativ, fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenţia.

Referitor la admisibilitatea acțiunii.

În sensul art. 20 și art. 189 alin. (1) din Codul administrativ, orice persoană poate înainta o acțiune în contencios administrativ, dacă revendică încălcarea prin activitatea administrativă a unei autorități publice a unui drept legitim sau a unei libertăți stabilită prin lege. Cu privire la acțiunea în contencios administrativ decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform Codului administrativ.

Conform art. 5 din Codul administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Potrivit art.10 alin. (1) din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Articolul 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ prevede că, actul administrativ individual defavorabil este actul care impune destinatarilor lor obligaţii, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

Prin urmare, decizia Inspectoratului General pentru Migrație nr. 1609/25/DAA din 11.07.2025 – este act administrativ individual defavorabil emis în privința reclamantului *****.

Instanța de judecată reține că, admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ este condiționată *inter alia* de revendicarea de către reclamant a încălcării unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice.

Conform art. 17 din Codul administrativ, prevede că, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Conform art. 39 din Codul administrativ, controlul judecătoresc al activității administrative este garantat şi nu poate fi îngrădit. Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

Instanța menționează că la art. 17 se dă noțiunea dreptului vătămat, în sens material, iar noțiunea ”*revendică încălcarea*” din dispozițiile normelor art. 189 și art. 207 alin. (1) lit. e) Cod administrativ, relevă un aspect procesual și se referă la dreptul reclamantului de a înainta acțiunea în contencios administrativ.

Reclamantul are dreptul la înaintarea acțiunii în contencios administrativ ori de câte ori se deduce la o examinare în prima facie - circumstanțele din cererea sa, acte, dosar administrativ etc. – probabilitatea (posibilitatea) lezării unui drept al său prin actul administrativ individual contestat.

Probabilitatea că dreptul subiectiv ar putea fi vătămat este prezumată de fiecare dată când o persoană este destinatar (art. 11 alin. (2) enunțul 1) al actului administrativ individual defavorabil sau este terț.

Reclamantul ***** este destinatarul actului administrativ individual contestat.

Noțiunea „revendică încălcarea” nu echivalează cu noțiunea „vătămarea dreptului”.

”Revendicarea încălcării” justifică dreptul reclamantului în sens procesual de a înainta acțiunea în contencios administrativ, iar „vătămarea dreptului” se dovedește prin probațiune, fiind o problemă de fond.

Astfel, constatarea vătămării dreptului de fiecare dată trebuie să fie un element de fond, altfel, acțiunea trebuie examinată în fond de către instanța competentă pentru a nu îngrădi accesul la justiție (art. 6 CEDO, 20 Constituția RM, art. 39 CA).

În conformitate cu art. 191 alin. (1) din Codul administrativ, cu excepţia cazurilor prevăzute la alin. (2) şi (3), judecătoriile soluţionează în fond toate acţiunile în contencios administrativ.

În temeiul art. 191 alin. (1) din Codul administrativ, controlul de legalitate a actelor Inspectoratului General pentru Migrație este de competența Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, or aceste acte nu se regăsesc în excepțiile de la alin.(2) și (3) a art. 191 din Codul administrativ.

Astfel, acțiunea în contencios administrativ este înaintată de reclamant cu respectarea competenței jurisdicționale și teritoriale.

Acțiunea înaintată de către reclamant reprezintă o acțiune în obligare, în conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ. Or, obiectului acțiunii în obligare constă în obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual.

În sensul enunțat, art. 209 alin. (1) din Codul administrativ prevede că, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin. (1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător.

Urmează a fi reținut că, cu decizia Inspectoratului General pentru Migrație nr. 1609/25/DAA din 11.07.2025, reclamantul ***** a făcut cunoștință la 17.07.2025.

Astfel, acțiunea în contencios administrativ privind anularea deciziei Inspectoratului General pentru Migrație nr. 1609/25/DAA din 11.07.2025 și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil a fost depusă la data 04 august 2025, fapt care denotă respectarea termenului de înaintare a acțiunii de către reclamantul *****.

Instanța de judecată ajunge la concluzia că, acțiunea în contencios administrativ înaintată de *****, întrunește condițiile pentru admisibilitate a unei acțiuni în contenciosul administrativ și respectiv, este pasibilă de examinare în fond.

Referitor la temeinicia acțiunii.

Obiectul juridic al acțiunii în contencios administrativ îl constituie anularea deciziei Inspectoratului General pentru Migrație nr. 1609/25/DAA din 11.07.2025 și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

Astfel, în fapt, apreciind obiectiv explicațiile participanților la proces prin coroborare cu înscrisurile care constituie parte integrantă a dosarului administrativ și a dosarului judiciar, pertinente și concludente pentru judecarea completă și obiectivă a cauzei, instanța de judecată constată următoarele circumstanțe de fapt.

Reclamantul ***** s-a născut la *****, în or. *****, Republica Cuba și este cetățeană a Cubei, de naționalitate cubaneză și religie creștin.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 26 iulie 2022, s-a respins ca fiind neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ înaintată de ***** împotriva Biroului Migrație și Azil din cadrul MAI cu privire la anularea Deciziei nr. 1389/22/DAI din 27 aprilie 2022 și obligarea emiteri actului administrativ individual favorabil. (f.d. administrativ 18)

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 18 decembrie 2024, s-a declarat inadmisibil recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 februarie 2024, astfel rămânând în vigoare hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 26 iulie 2022 și Decizia nr. 1389/22/DAI din 27 aprilie 2022 privind respingerea cererii de azil. (f.d. administrativ 9-17)

La data de 03 iulie 2025, reclamantul a depus o nouă cerere de azil. (f.d. administrativ 5-6)

Prin decizia nr. 1609/25/DAA din 11.07.2025, emisă de Direcția regională Centru din cadrul Inspectoratului General pentru Migrație, s-a respins accesul la o nouă procedură de azilcererea de azil depusă de ***** a fost respinsă, pe motivul neîndeplinirii condițiilor pentru accesul la o nouă procedură de azil în Republica Moldova. (f.d. 9-12)

Decizia a fot comunicată reclamantului ***** la data de 17.07.2025. (f.d. administrativ 1)

Nefiind de acord cu Decizia nr. 1609/25/DAA din 11.07.2025, la 04 august 2025 reclamantul a contestat-o în instanța de judecată. (f.d. 4-7)

Având în vedere circumstanțele de fapt constatate și normele de drept aplicabile, instanța de judecată ajunge la concluzia să respingă ca neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ înaintată de ***** către Inspectoratul General pentru Migrație privind anularea deciziei Inspectoratului General pentru Migrație al MAI nr. 1609/25/DAA din 11.07.2025 și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

În conformitate cu art. 16 din Legea nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova, în condițiile prezentei legi, pe teritoriul Republicii Moldova persoanei i se acordă una din următoarele forme de protecție: a) statutul de refugiat; b) protecție umanitară; c) protecție temporară; d) azil politic.

Potrivit art. 17 alin. (1) din Legea nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova, statutul de refugiat se recunoaște, la solicitare, străinului care, în virtutea unei temeri bine întemeiate de a fi persecutat pe motive de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinie politică, se află în afara țării a cărei cetățenie o deține și care nu poate sau, datorită acestei temeri, nu dorește să se pună sub protecția acestei țări; sau care, nedeținând nici o cetățenie și găsindu-se în afara țării în care își avea domiciliul legal și obișnuit, ca urmare a unor astfel de evenimente, nu poate sau, datorită respectivei temeri, nu dorește să se reîntoarcă.

Conform art. 6 alin. (1) lit. a)-c) din Legea 200 din 16.07.2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova stabilește că, intrarea pe teritoriul Republicii Moldova este permisă străinilor care întrunesc următoarele condiții: posedă un document de călătorie valabil, recunoscut sau acceptat de Republica Moldova, dacă prin tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte nu se prevede altfel; posedă viză acordată în condițiile prezentei legi sau, după caz, permis de ședere valabil ori buletin de identitate pentru refugiați sau pentru beneficiarii de protecție umanitară, dacă prin tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte nu s-a stabilit altfel; prezintă documente care justifică scopul intrării și fac dovada existenței unor mijloace corespunzătoare atât pentru întreținerea pe perioada șederii, cât pentru întoarcere în țara de origine sau pentru tranzit de către un alt stat în care există siguranța că li se va permite intrarea.

Conform art. 19 din Legea nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova, protecția umanitară se acordă străinului care nu îndeplinește condițiile pentru recunoașterea statutului de refugiat, dar în a cărui privință există motive serioase și întemeiate de a crede că, în

cazul în care ar fi trimis în țara sa de origine, ar fi supus unui risc real de a suferi vătămările grave definite la art. 45 alin. (3) și nu poate sau, ca urmare a acestui risc, nu dorește să obțină protecția respectivei țări.

După cum rezultă din conținutul art. 45 alin. (3) lit. a)-c) al Legii privind azilul în Republica Moldova, prin vătămări grave, în sensul prezentei legi, se înțelege prezența uneia din următoarele situații: existența unei condamnări la pedeapsă capitală sau existența pericolului execuției; tortura sau tratamentele ori pedepsele inumane sau degradante aplicate solicitantului în țara sa de origine; amenințarea gravă și individuală la viața sau la integritatea corporală a unui civil din motive de violență generalizată în situații de conflict armat internațional sau intern.

Reieșind din prevederile art. 56 lit. a)-f) din Legea nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova, la analizarea cererii de azil, se va ține cont: de vârsta, de trecutul, inclusiv cel al rudelor apropiate, de identitatea, naționalitatea, țările și locurile de reședință anterioare, de cererile anterioare de azil, de rutele de tranzit, documentele de identitate și de călătorie, de motivele pentru care se solicită acordarea unei forme de protecție; de faptele relevante referitoare la țara de origine, la momentul luării deciziei, inclusiv de legile și regulamentele din țara de origine și de modalitatea în care sunt aplicate; de declarațiile și documentele relevante prezentate de solicitant, inclusiv de informațiile cu privire la faptul dacă a fost supus persecuției sau la posibilitatea de a fi persecutat sau expus unor vătămări grave la întoarcere în țara de origine; de situația individuală sau de circumstanțele personale ale solicitantului: reprezintă ele persecuție sau vătămări grave; de acțiunile solicitantului, ulterioare părăsirii țării de origine: au fost ele direcționate exclusiv sau în principal spre crearea condițiilor necesare depunerii cererii de azil, evaluării posibilității ca aceste acțiuni să conducă la persecuție sau la cauzarea unor vătămări grave solicitantului în cazul reîntoarcerii în țara de origine; de existența posibilității ca solicitantul să beneficieze de protecția unei alte țări, a cărei cetățenie a dobândit-o.

Conform art. 63 alin. (2) lit. b) din Legea privind azilul în Republica Moldova, cererea de azil este considerată evident nefondată dacă, b) solicitantul a depus o cerere nouă în care nu invocă noi elemente relevante cu privire la situaţia sa personală ori la situaţia din ţara sa de origine.

Potrivit art. 78 din Legea privind azilul în Republica Moldova, o nouă cerere de azil se depune în cazul existenţei unei decizii irevocabile privind cererea anterioară sau a unei dispoziţii privind încetarea examinării cererii de azil. Noua cerere de azil va fi admisă numai dacă sînt îndeplinite, alternativ, următoarele condiţii: a) au apărut circumstanţe noi, care nu au putut fi prezentate de solicitantul de azil în procedura anterioară de examinare a cererii din motive independente de voinţa sa, cu condiţia ca aceste motive să nu fie rezultatul unor acţiuni provocate în scopul obţinerii unei forme de protecţie. Solicitantul este obligat să facă dovada existenţei noilor motive invocate şi a imposibilităţii prezentării lor pînă la data depunerii unei noi cereri; b) au survenit transformări de ordin politic, militar, legislativ sau social în ţara de origine, care pun în pericol viaţa sau libertatea solicitantului de azil. Noile cereri depuse la autorităţile prevăzute la art.52 lit.b)–d) se remit în aceeaşi zi Inspectoratului General pentru Migraţie.

Conform art. 79 din Legea privind azilul în Republica Moldova, cererea depusă în condiţiile art. 78 se examinează în mod prioritar, în cel mult 10 zile. Pe parcursul perioadei indicate la alin.(1), străinului i se acordă permisiunea de a sta pe teritoriul Republicii Moldova.

Potrivit art. 80 alin. (1) din Legea privind azilul în Republica Moldova, conducătorul direcției regionale a Inspectoratului General pentru Migrație va emite o decizie privind admiterea sau respingerea accesului la o nouă procedură în baza cererii motivate a străinului, a documentelor prezentate şi în raport cu elementele cuprinse în dosarul personal al acestuia.

Instanța de judecată reține că, cercetând starea de fapt, nu s-au constatat în raport cu solicitantul *****, cetățean al Cubei, temeri bine întemeiate și justificate de a fi persecutat pe motive de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinie politică, că se află în afara țării a cărei cetățenie o deține datorită acestei temeri și nu dorește să se pună sub protecția acestei țări și ca urmare a unor astfel de evenimente, nu poate sau, datorită respectivei temeri, nu dorește să se reîntoarcă.

Dimpotrivă, reclamantul a menționat că a plecat legal din țara de origine, îndreptându-se spre Federația Rusă, apoi Ucraina și apoi Republica Moldova. Totodată menționând că nu vrea să se întoarcă în Cuba.

Totodată, reclamantul la depunerea unei noi cereri de azil nu a prezentat nici Inspectoratului General pentru Migrație în cadrul procedurii administrative, nici instanței de judecată, probe pertinente, concludente și admisibile precum că au apărut circumstanţe noi, care nu au putut fi prezentate de solicitantul de azil în procedura anterioară de examinare a cererii din motive independente de voinţa sa. Or, solicitantul este obligat să facă dovada existenţei noilor motive invocate şi a imposibilităţii prezentării lor pînă la data depunerii unei noi cereri; b) au survenit transformări de ordin politic, militar, legislativ sau social în ţara de origine, care pun în pericol viaţa sau libertatea solicitantului de azil.

Prin urmare, instanța de judecată constată că, simpla invocare a unor împrejurări pretins survenite ulterior finalizării procedurii anterioare nu este suficientă, prin ea însăși, pentru a justifica accesul la o nouă procedură de azil. În sensul art. 78 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 270/2008, circumstanțele invocate trebuie să fie noi, să nu fi putut fi prezentate anterior din motive independente de voința solicitantului, iar existența acestora și imposibilitatea prezentării lor în procedura anterioară urmează a fi dovedite de solicitant.

În speță, informațiile referitoare la pretinsa urmărire penală, calificarea reclamantului drept „trădător de patrie” și confiscarea locuinței nu au fost confirmate prin probe obiective și verificabile, iar capturile de ecran ale corespondenței electronice nu permit, prin ele însele, stabilirea cu certitudine a identității persoanei care a transmis informațiile, a veridicității acestora și a faptului că măsurile pretins întreprinse de autoritățile cubaneze vizează în mod real persoana reclamantului. Prin urmare, aceste informații, în forma în care au fost prezentate, nu pot fi apreciate ca elemente noi suficient de credibile și relevante pentru a determina redeschiderea examinării în cadrul unei noi proceduri de azil.

În același timp, instanța subliniază că evaluarea existenței unor circumstanțe noi trebuie realizată în coroborare cu situația individuală a solicitantului și cu informațiile obiective disponibile privind țara de origine. Or, în cazul de față, reclamantul nu a prezentat elemente individualizate și verificabile care să demonstreze că, ulterior finalizării primei proceduri, situația sa personală s-a modificat într-o asemenea măsură încât să existe o temere bine întemeiată de persecuție sau un risc real de vătămări grave la întoarcerea în Cuba.

În context, instanța constată că, în conformitate cu prevederile art. 48 alin. (1) al Legii privind azilul în Republica Moldova, la evaluarea temerii bine întemeiate de persecuție sau a riscului real de a fi supus unor vătămări grave, autoritățile competente trebuie să se bazeze atât pe evenimente care au avut loc anterior părăsirii țării de origine, cît și pe cele care s-au desfășurat ulterior părăsirii țării sale de origine, iar în sensul dat, reclamantul nu a prezentat nici o probă convingătoare și pertinentă.

Instanța subliniază că, statutul de refugiat nu este determinat doar de simpla existență a unei stări de spirit a celui în cauză, ci și de situația obiectivă pe care se bazează aceasta. Termenul de: „temeri bine întemeiate”, conține atât un element subiectiv cât și unul obiectiv, iar

pentru determinarea existenței unei temeri bine întemeiate trebuie luate considerație ambele elemente.

În acest context, așa cum atestă actele prezentate, de autoritatea publică au fost evaluate declarațiile făcute de solicitantul de azil, *****, raportate la situații concrete, cunoașterea condițiilor din țara de origine a solicitantei fiind indispensabilă.

La fel, instanța relevă că, solicitantul de azil nu a întâmpinat nici un obstacol din partea autorităților de stat, ultimul nu a individualizat nici o acțiune întreprinsă împotriva sa, ce ar pune în pericol viața sau integritatea acestuia, rasa sa fiind apreciată drept o informație destul de generală privind temerea sa individuală.

Prin prisma circumstanțelor expuse și prevederilor legale enunțate supra, instanța de judecată constată, la caz, netemeinicia pretențiilor reclamantului *****, iar alegațiile invocate în susținerea acțiunii înaintate poartă caracter formal, nefiind confirmate prin probe pertinente și concludente în acest sens, fiind combătute prin argumentele autorității publice pârâte și actele prezentate la dosarul administrativ.

Potrivit art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a)-e).

În contextul celor relatate, instanța subliniază că, pentru a fi anulat un act administrativ, reclamantul exercitând dreptul său la acțiune, urmează nu doar la general să-și expună dezacordul cu activitatea administrativă, ci să-și întemeieze cererea de chemare în judecată pe prevederile exprese a legii: 1) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii, să indice expres care anume norme legale, în viziunea lui, au fost încălcate; 2) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței, urmează să facă referire la normele juridice care reglementează competența, astfel, încât să dovedească încălcarea acesteia; 3) în cazul în care invocă că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite, urmează să indice expres normele procedurale care au fost încălcate.

Respectiv, nici unul din temeiurile invocate de reclamant întru anularea actului administrativ individual defavorabil, nu atinge nivelul minim pentru a putea fi reținut ca temei de anulare sau de nulitate a actului administrativ, or, actul contestat este emis conform legii, cu respectarea procedurii stabilite și de către organul competent.

În consecință, analizând normele legale în coraport cu circumstanțele faptice stabilite, precum și criticele aduse de către reclamant referitor la acțiunile autorității publice pârâte, instanța de judecată conchide că, decizia Inspectoratului General pentru Migrație al MAI nr. 1609/25/DAA din 11.07.2025 este legală și întemeiată.

Față de cele ce preced, instanța de judecată ajunge la concluzia de a respinge acțiunea în contencios administrativ depusă de ***** către Inspectoratul General pentru Migrație al MAI privind anularea deciziei Inspectoratului General pentru Migrație al MAI nr. 1609/25/DAA din 11.07.2025 și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil, ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu art. 224-232 din Codul administrativ, instanța de judecată

H o t ă r ă ș t e:

Se respinge acțiunea în contencios administrativ depusă de ***** către Inspectoratul General pentru Migrație al MAI privind anularea deciziei Inspectoratului General pentru

Migrație al MAI nr. 1609/25/DAA din 11.07.2025 și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil, ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile din data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani). Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data comunicării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la instanța de judecată care a emis hotărârea contestată.

Președintele ședinței,
Judecător **Cristina Panfil**